

Δεν δέχομαι καρδιά από “εγκεφαλικά νεκρό”. (Οσιακός και μαρτυρικός μοναχός Νικόδημος Γρηγοριάτης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Από το περιοδ. της Ι. Μονής Γρηγορίου Αγ. Όρους
«Οσ. Γρηγόριος»

- Πέρασαν ήδη τέσσερα χρόνια απ’ τη μέρα που ο π. Νικόδημος Γρηγοριάτης με το μαρτυρικό του τέλος επισφράγισε την οσιακή ζωή του και η ελπίδα του γέμισε μ’ αθανασία. Δαπάνησε ολόκληρη την ζωή του στην αγία ταπείνωση που γεννούσε μέσα του δίψα ακόρεστη γι’ αγάπη.
- Όταν ο θεράπων ιατρός έθεσε ενώπιόν του το δίλημμα «μεταμόσχευση καρδιάς η θάνατος» εκείνος επέλεξε αυτό που υπαγόρευε η μέχρι θανάτου αγαπώσα καρδιά του.
- «Θέλω να ζήσω. Βάλτε μου την τεχνητή καρδιά η ο,τι άλλο τεχνικό μέσο διαθέτει η επιστήμη. Όμως ποτέ δεν πρόκειται να δεχθώ μία καρδιά που θα προέρχεται από έναν “εγκεφαλικά νεκρό”, ο οποίος για μένα δεν είναι νεκρός αλλά ζων και βαρύτατα πάσχων ασθενής».
- Όσοι ζήσαμε από κοντά τον π. Νικόδημο ξέραμε πως ήταν έτοιμος από καιρό για αυτή τη μαρτυρία Αγάπης που καρποφόρησε και το μαρτύριό του. Είναι πολλά τα θαυμαστά που συνδέονται με την οσιακή ζωή του.
- Μέχρι να ’ρθεί η ώρα όλα αυτά να φανερωθούν προς δόξαν Θεού και ωφέλεια των συνανθρώπων μας, θα σταχυολογήσουμε απλώς τις πρώτες συγγραφικές αντιδράσεις μετά το μαρτυρικό του τέλος. Ευχή μας είναι ο Παντεπόπτης Θεός, σύντομα να φανερώσει την κεκρυμμένη από

τον κόσμο σταυροαναστάσιμη μοναχική του ζωή.

· Θα κλείσουμε αυτό το σύντομο σημείωμα αντιπροσφέροντάς του τον χαιρετισμό με τον οποίο εκείνος μας στήριζε και μας εμπύχωνε πάντα: Να χαίρεστε πάτερ Νικόδημε! Να χαίρεστε πάτερ Νικόδημε και τώρα και πάντα!

«Ένα λουλούδι στον Τάφο του αδελφού π. Νικοδήμου»

· Στις 23-1-2009 (Π.Ημ.) κοιμήθη ο πολυαγαπητός μας αδελφός π. Νικόδημος στο Ωνάσειο νοσοκομείο και στις 24-1-2009 έγινε η κηδεία του στην Ιερά Μονή της Μετανοίας του.

· Τα συναισθήματα μεικτά. Λύπη βαθιά για την κοίμηση και τον αποχωρισμό νέου αδελφού και χαρά διότι η ψυχή μας αισθάνεται ότι πήγε κοντά στον Χριστό μας.

· Ποτέ δεν θα ξεχάσουμε την μεγάλη του αγάπη για όλους μας, την ανεξικακία του, την εγκράτειά του, την μεγάλη υπομονή στις δύσκολες περιστάσεις της ζωής του και κυρίως το οσιακό τέλος του με δοξολογία στον Θεό, χωρίς ίχνος δυσαρέσκειας η ερωτηματικών, αλλά με μεγάλη Πίστι έλεγε πάντοτε να γίνεται το θέλημα του Θεού.

· Από παιδί 18 ετών μόλις τελείωσε το λύκειο, μέχρι 54 ετών που κοιμήθη, 35 ολόκληρα χρόνια τέλειος υποτακτικός σε όλα, καλλιέργησε όλες ανεξαιρέτως τις αρετές στο μέγιστο βαθμό, γι' αυτό και ηξιώθη μεγάλων ευλογιών και ανωτέρων πνευματικών καταστάσεων και εμπειριών.

· Επειδή γνωρίζω ότι η ταπεινή ψυχή του δεν θέλει επαίνους, γι' αυτό τα περιγράφω γενικά και οι καλοπροαίρετοι άνθρωποι καταλαβαίνουν περισσότερα.

· Άλλοι πιο ειδήμονες στα πνευματικά θέματα ελπίζω να γράψουν λεπτομερώς για την οσιακή βιωτή του. Ποτέ δεν διανοήθηκε να κάνει κάτι χωρίς ευλογία η κάποια παραχώρηση στην τέλεια κι άνευ όρων υπακοή του στον Γέροντα.

· Παρηγορούσε όλους η ευαίσθητη καρδιά του, από τον Γέροντα και τους πατέρες μέχρι τον κάθε επισκέπτη και πτωχό. Με πόθο μεγάλο διάβαζε και λάτρευε τον άγιο Συμεών το Νέο Θεολόγο και τον όσιο Ισαάκ.

· Ο αδελφός του Παρασκευάς σκοτώθηκε νέος σε τροχαίο δυστύχημα, ο πατέρας του Χρήστος πέθανε από την λύπη του με καρκίνο στον πνεύμονα. Απέμεινε μόνη η μητέρα του Χρυσούλα με προβλήματα αναπνευστικά και με κλονισμένη υγεία.

· Με ευλογία του σεβαστού Γέροντός μας ο π. Νικόδημος επί πολλά έτη με υπομονή και προθυμία διηκόνησε στον Πειραιά την απλουστάτη και ενάρετη κ. Χρυσούλα μέχρι το ευλογημένο τέλος της.

· Η ευαίσθητη καρδιά του που είχε από χρόνια προβλήματα

**σταμάτησε να κτυπά στις 23-1-2000 (Π. Ημ.) στο Ωνάσειο νοσοκομείο,
όπου νοσηλευόταν συχνά κι όπου όλοι τον αγαπούσαν πολύ. Καλή
αντάμωση π. Νικόδημε!**

***Ο υποτακτικός σου στην Τραπεζαρία της Ιεράς Μονής μας:
Μοναχός Ισαάκ Γρηγοριάτης***

ΠΗΓΗ «ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ»

<http://christianvivliografia.wordpress.com/>

Πηγή: hristospanagia.gr